

at Indenrigsministeren giver sit Samtykke dertil, foruden at Direktørens Valg fra første Færd af skal approberes af Ministeren. Det vil jo med andre Ord sige, at Medlemmerne af Direktionen, i alt Fald den administrerende Direktør, blive Mænd, der ansættes af Indenrigsministeren. Saa sagde den ærede Ordfører, at det er bl. a. heldigt for at undgaa, at politiske Hensyn komme i Betragtning. Om de politiske Hensyn gælder det som om Nissen, at de flytte altid med. Tror den ærede Ordfører, at fordi man giver en Minister Haand i Hanke med en saadan Institution som en Kreditforening, at man saa undgaar politiske Hensyn, saa maa han virkelig have en Tyrktro til, at enhver Minister kan holde sig fri for politiske Hensyn. Det tror jeg ikke paa, jeg tror snarere, at Kreditforeningernes Repræsentantskab holder sig fri derfor. Det er dog en mindre vigtig Betragtning, men Hovedsagen er, at jeg synes, at det er ganske urimeligt at lægge saadanne Baand paa Kreditforeningernes Ledelse og paa Repræsentantskabet, at de skulle forandre deres Statutter saa indgribende, som her er Tale om, blot for at kunne opnaa disse fornuftige Bestemmelser efter § 1. Det kan føre til, naar der er en Minister, der ikke er i høj Grad samvittighedsfuld, at naar der er en Mand, som han har særlig Grund til at interessere sig for, f. Eks. en ubrugelig Embedsmand i Indenrigsministeriet, kan han blive paaktrojeret en Kreditforening, som saa ikke kan blive af med ham, selv om Repræsentantskabet enstemmig vil stemme ham ud. S. og for sig er jeg enig med den ærede Ordfører i, at det vil være rigtigt, at Kreditforeningernes Direktør antages paa ubestemt Tid eller paa Livstid, hvad man vil kalde det, og at Antagelsen paa Alremaal er en uheldig Form, men jeg vil ikke være med til at misbruge Lovgivningsmagten til at indføre noget, som maaste i og for sig efter min Mening kan være rigtigt, men som muligvis Kreditforeningerne ikke ville synes om, og som ikke har den Betydning, at man derfor skal lægge en saadan Tvang paa dem. — Derimod synes jeg unægtelig bedre om Endringsforslaget under Nr. 6, som gaar ud paa, at Burderingsmændene vælges og afskediges af Foreningernes Bestyrelse. Da Burderingerne jo ere Basis for hele denne Institution Kreditforeningerne, og det kan medføre en høj Grad af Usikkerhed, naar Burderingerne ikke ere paalidelige, hvilket har vist sig at være et svagt Punkt, og da det fra første Færd altid har været Meningen med Statskontrol at sørge for, at der blev Fasthed og Sikkerhed

med Hensyn til Udlaanenes Størrelse og Panternes tilstrækkelige Værdi, saa vil jeg ikke finde, at en saadan Bestemmelse som den, at Burderingsmændene vælges og afskediges af Foreningernes Bestyrelse i og for sig vilde have noget affrækkende. Jeg indrømmer imidlertid, at det vilde være inkonsekvent, naar jeg i det hele taget mener, at § 2 skal gaa ud, saa netop at stemme den ind, og derfor agter jeg ikke at gøre det. Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 7 skal jeg tillade mig at henkille, om det, selv om man finder, at det maatte være rigtigt, at der blev ansat saadanne Rejseinspektører, som oven i Købet skulde vælges ikke af Repræsentantskabet, men af Bestyrelsen, og som naturligvis skulle lønnes af Kreditforeningen, ikke er et for stort og unødigt Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side. Man vil ligefrem tvinge Kreditforeningerne til her at skabe en Institution, som de hidtil meget vel have kunnet undvære, og det passer navnlig ikke paa de Kreditforeninger, der f. Eks. udelukkende eller væsentlig søge Laan i Kjøbenhavn. Det vilde være ganske latterligt at paalægge dem at holde Rejseinspektører for at rejse ud paa Nørrebro eller Besterbro og efterse Pantar, naar man baade har Repræsentanter og Burderingsmænd.

Jeg skal endnu med Hensyn til Endringsforslag Nr. 5, der er stillet af det ærede Medlem for 2den Kreds (S. C. Sørensen) sige, at jeg selvfølgelig vil stemme derfor, saafremt man ikke bliver enig om, at § 2 skal gaa ud, men jeg vil ogsaa henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke kunde finde det rigtigt at slutte sig til Mindretallets under Nr. 1 Forslag om, at § 2 i det hele taget skal gaa ud. Jeg synes, at de Udtalelser, vi hørte fra ham i Dag, nødvendigtvis maa føre til, at hvis han overhovedet tror, at Loven skal faa nogen Betydning, vilde det være bedst at lade § 2 gaa ud.

Indenrigsministeren (Hørring): Det foreliggende Lovforslags § 1 Nr. 1 gaar jo ud paa at aabne de bestaaende Kreditforeninger Udgang til at give Laan, der helt eller delvis ikke amortiseres. Det ærede Mindretal under Nr. 1, de ærede Medlemmer for 10de Kreds (Bojsen) og 3dje Kreds (Rasmussen) have stillet et Forslag til en Endring heri saaledes, at Afgørelsen af hvor stor en Del af Laanet der ikke skal amortiseres, skulde bestemmes efter selve Laanets summen, ikke derimod efter Ejendommens Værdi. Denne Endring kan jeg ikke tiltræde. Jeg kan ikke se rettere, end, at vil man gaa over til at lade nogen Del af Laanet staa som uamortiseret, maa Afgørel-